

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica după Înălțarea Sfintei Cruci

Evangelhia duminicii

Luarea Crucii și urmarea lui Hristos

(Ev. Marcu 8, 34-38; 9, 1)

Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.

Îngeri din cer, în chip nevăzut, înconjoară cu frică Crucea cea de viață purtătoare și, văzând-o că dă credincioșilor acum har de lumină dătător, cu strălucire, se spăimântează și stau zicând către dânsa unele ca acestea:

Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a lumii;
Bucură-te, slava Bisericii;
Bucură-te, că izvorăști tămăduiri cu îndestulare;
Bucură-te, că luminezi marginile lumii;
Bucură-te, lemn de viață mirositor și vistieria minunilor;
Bucură-te, preafericită și de daruri dătătoare;
Bucură-te, că ești dumnezeiesc așternut picioarelor;
Bucură-te, că te-ai așezat spre închinarea tuturor;
Bucură-te, pahar plin de curată băutură;
Bucură-te, luminător al strălucirii celei de sus;
Bucură-te, prin care se binecuvintează zidirea;
Bucură-te, prin care este închinat Ziditorul;
Bucură-te, Cinstită Cruce, păzitoare a creștinilor!

Din Acatistul Sfintei Cruci

Georgia - scurtă cronică a unui pelerinaj

Ziua 1

Georgia (sau Republica Georgia), denumită uneori și Gruzia, este o țară în Europa Orientală.

Are capitala la Tbilisi, o populație de 4,3 milioane de locuitori și o suprafață de 69 700 km². Dar în spatele acestor date reci se ascunde o țară fascinantă și puțin cunoscută.

Luni, 2 septembrie, devreme, am pornit în pelerinajul mult-așteptat spre acest tărâm despre care nici noi nu știam aproape nimic. Din Chișinău am ajuns cu avionul la Tbilisi. Surpriza serii a fost cina la un restaurant unde am fost serviți cu mâncăruri tradiționale georgiene.

(continuare în pagina a doua)

Georgia - scurtă cronică a unui pelerinaj

(urmare din pagina întâi)

Ziua 2

După micul-dejun, am pornit în descoperirea comorilor creștine ale orașului Tbilisi, localitate având peste un milion de locuitori, ce datează încă din sec. al IV-lea. Tbilisi este așezat în una dintre cele mai vechi regiuni viticole din lume, unde se cultivă struguri și se produce vin de peste 8 000 de ani.

Prima oprire: Catedrala Sfintei Treimi. Ca înălțime, este a treia catedrală creștin-ortodoxă din lume

(84 m) și este cunoscută și sub numele de *Sameba* (Sfânta Treime, în limba georgiană) În interior sunt nouă capele, dintre care cinci sunt sub etajul principal. A fost construită între anii 1995 și 2004, pe dealul Elia, deasupra malului drept al râului Kura, sau Koura (numit de localnici *Mtkvari*). Catedrala are o suprafață de 5 000 mp și o formă de cruce încununată cu un dom susținut de opt coloane care formează centrul catedralei. În vârful domului se ridică o cruce de 7,5 m plăcată cu aur.

Impresionați de frumusețea și măreția catedralei, ne-am îndreptat apoi pașii spre Biserica Fecioarei Maria din Metekhi, pe malul râului Kura. Potrivit legendei locului, în partea de jos a stâncii Metekhi a fost martirizat sfântul patron al orașului Tbilisi, Abo Tbileli. În paraclisul bisericii se află mormântul Sf. Shushanik, iar în curtea bisericii, monumentul fondatorului legendar al orașului, regele Vakhtang I Gorgasali.

La baza stâncii pe care e zidită biserică Sfintei Fecioare, se află podul Metekhi al Celor O Sută de Mii de Martiri sau Podul Mucenicilor. În anul 1227, sultanul Jalal al-Din din Khwarazm a cucerit orașul Tbilisi. Sultanul a poruncit să fie dărâmată turla bisericii Sioni, iar în locul acesteia să fie pus cortul său, apoi să fie scoase din biserică icoanele Domnului și ale Maicii Domnului și să fie așezate în mijlocul unui pod care unea malurile râului Kura, străjuit de soldați la ambele capete. A urmat apoi un măcel îngrozitor: localnicii georgieni au fost aduși cu forța și puși să scuipe și să calce în picioare icoanele, ca dovadă că s-au lepădat de credința în Hristos. Dar, în fața icoanelor, ei se închinau cu evlavie și, în aceeași clipă, li se și retezau capetele, care erau aruncate în râu împreună cu trupurile. Astfel și-au găsit credincioșii sfârșitul mucenicesc. În

seara acelei zile cumplite, o lumină cerească în formă de stâlp a coborât deasupra podului luminând tot orașul, iar un cutremur puternic a dărâmat cortul sultanului...

Ne-am continuat călătoria pe Podul Păcii peste râul Kura - Mtkvari, care face legătura între vechiul oraș și cartierele noi. Podul are o structură compusă din sticlă și oțel, cu o copertină cu lungimea de 156 m. Este dotat cu 30 000 de leduri și 240 de senzori care transmit mesaje specifice în codul Morse și reprezintă fiecare element chimic din tabelul lui Mendeleev. A fost construit după războiul din 2008 dintre Georgia și Federația Rusă și deschis publicului în 2010.

Apoi, parcurgând străduțe pitorești cu clădiri vechi și noi, am ajuns la **Catedrala Sioni**, reședința liderului spiritual al Bisericii Ortodoxe Georgiene (care poartă titlul de Patriarh-Catolicos), unde se păstrează Crucea Sf. Nina Cea Întocmai cu Apostolii. Aici am avut parte de o surpriză plăcută: ne-am închinat și la capul Sf. Apostol Toma, patronul bisericii noastre.

Călătoria a continuat la muzeul vinului, licoare ce are pe aceste meleaguri o istorie de peste 8 000 de ani.

Am continuat apoi drumul pe jos, pe străduțe înguste pline de farmec și am ajuns la turnul înclinat cu ceas, construit de un păpușar și lipit de casa acestuia. Turnul a fost ridicat în mai multe etape, din materiale reciclate, fragmente din casele dărâmate după cutremurul din 1679.

Ne-am întors tot pe Podul Păcii pentru a lua telecabina spre dealul cu Cetatea Narikala. Aici veghează asupra orașului statuia din aluminiu a „Mamei Georgia”, înaltă de 20 m, înfățișând o femeie îmbrăcată în rochia

tradițională, care ține într-o mână o cupă, iar în alta sabia, simboluri ale ospitalității dar și dârzeniei localnicilor. De lângă statuie, am putut admira panorama impresionantă ce se deschide asupra capitalei, cu puncte de reper importante, cum ar fi statuia Sf. Gheorghe, plăcată în întregime în aur, dar și Grădina Botanică din Tbilisi.

De îndată ce seara s-a așternut lin peste oraș, după o cină tradițională, ne-am întors la hotel pentru odihna binemeritată și pregătirea pentru următoarea zi.

Prof. Cristina Brânzilă

Provocare și jertfă

În ziua de 14 septembrie se sărbătorește praznicul Aflării și Înălțării Sfintei Cruci, care cuprinde un sentiment de bucurie, căci ne închinăm Crucii Domnului care ne-a deschis poarta spre viața veșnică, dar și de tristețe, fiindcă aceasta reprezintă punctul culminant al pătimirii lui Hristos pentru noi. Deși este praznic împărătesc, noi ținem post. Este o sărbătoare paradoxală, precum este și simbolul Crucii lui Hristos: moarte de viață făcătoare, suferință vindecătoare, rușinea lumii prefăcută în slavă dumnezeiască. Ea dă toată ordinea lumescă și ierarhiile din mintea omenească peste cap. Esența acestei antinomii este cuprinsă, pe cât se pot cuprinde lucrările dumnezeiești în mintea omenească, de o formulare dintr-o cântare de Vinerea Mare: „Astăzi S-a spânzurat pe lemn, Cel ce a spânzurat pământul pe ape.”

Ce sărbătorim noi de fapt în această zi? Sărbătorim noi lemnul în sine, materia care a compus crucea pe care a fost pironit Domnul? Nu! Ci mai degrabă, noi cinștim ce ne-a dăruit acea cruce, adică răscumpărare, prin ce a pățimit Mântuitorul pe ea, și ce reprezintă ea cu adevărat; nu „umbra celor cerești” (Evrei 8,4), adică materia lemnului, ci chiar jertfa cerească care s-a adus pe ea, anume, Hristos. Pe Golgota a fost ridicat altarul unde a fost adusă jertfa Trupului și Sângelui Domnului, iar aceasta este o icoană prin care noi vedem altarul cel ceresc, „căci Hristos n-a intrat într-o Sfântă a Sfințelor făcută de mâini - închipuirea celei adevărate - ci chiar în cer.” (Evrei 9,24)

Ne îndeamnă mai apoi Sf. Pavel, zicând în continuare, „Drept aceea, fraților, având îndrăzneală, să intrăm în Sfânta Sfințelor, prin Sângele lui Hristos.” (Evrei 10,19) Adică, să Îi urmăm Mântuitorului după catapeteasmă, ca să ne înfățișăm ca o „jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu.” (Romani 12,1) Strămtă este intrarea, căci doar prin cruce se poate pași înăuntru; Domnul a deschis poarta, dar numai purtând propria cruce putem intra și noi, fiindcă cel ce vrea să urmeze lui Hristos trebuie la rândul lui „să-și ia crucea sa”, adică treacă prin suferință. Trebuie să ne răstignim împreună cu Hristos, pătimind cu El pe cruce, ca omul cel vechi să rămână pironit acolo; iar după ce am murit cu Domnul, să înviem cu El, trecând spre făgăduința vieții veșnice. (Romani 9)

Înainte de a ne înălța cugetul la acestea prea mult, să mai și privim în jos la noi înșine! Unde se află crucea noastră? Am luat-o oare în cărcă să urcăm cu ea pe Muntele Domnului? Sau măcar să fi căutat-o sub mormanul confortului, tehnologiei și a plăcerii lumești? Nici nu mai pomenim de înălțarea ei, când asta este starea noastră. Spune Sf. Ioan Gură de Aur: „Nimic nu este atât de nepotrivit și de străin creștinului ca faptul de a căuta mereu numai liniște și odihnă.” Ce sărbătorim noi atunci de fapt, când nici n-am aflat crucea, nici n-am înălțat-o?

Să pățimim împreună cu Domnul! Aceasta să fie făcând binele, „căci e mai bine, dacă așa este voia lui Dumnezeu, să pățimiți făcând cele bune, decât făcând cele rele”, (1 Petru 3,17) pentru că pătimirile din cauza propriei răutăți nu sunt de folos sufletului, iar cele pe nedrept sau pentru binele făcut sunt vindecătoare. Răbdând ocări, probleme de familie, munci grele, disconfort, dezamăgiri, boli și alte greutăți, „cu gândul la Domnul”. În așa fel să ne facem „părtași la suferințele lui Hristos” (1 Petru 4.13), și asta să fie bucuria noastră în praznicul acesta.

Tudor Cișor - student teolog

Cum, când și de ce ne însemnăm cu Sfânta Cruce?

Semnul Sfintei Cruci se face corect astfel:

Unim degetul mare, cu cel arătător și cel mijlociu, simbolizând Sfânta Treime;

Strângem celelalte două degete în palmă, simbolizând cele două firi ale Mântuitorului: Dumnezeu adevărat și om adevărat;

Ducem cele trei degete la frunte, apoi spre mijlocul abdomenului, la umărul drept și apoi la cel stâng;

În timp ce facem semnul Sfintei Cruci, putem spune „Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh!” sau „Doamne Iisuse Hristose, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi și toată lume ta !” ori, simplu: „Doamne miluiește!”.

Iată o cale foarte simplă de a face o scurtă rugăciune oricând, în timpul unei zile.

Când să facem semnul Sfintei Cruci?

Atunci când ne simțim tulburați, ne însemnăm cu semnul Sfintei Cruci.

Nu ne așezăm și nu ne ridicăm de la masă fără a face semnul Sfintei Cruci. **Chiar dacă mergem la un restaurant, să nu ne fie rușine să ne închinăm, înainte de a gusta mâncarea.**

Oricât de obosiți am fi seara ori de grăbiți dimineața, nu încheiem o zi și nu începem alta fără semnul Sfintei Cruci.

În Biserică facem cruce ori de câte ori se face o referire la Sfânta Treime, la Mântuitorul Hristos, la Maica Domnului ori la un sfânt față de care avem evlavie.

Să facem semnul Sfintei Cruci în orice timp, ca să ne amintim de Domnul și să primim harul Sfântului Duh.

De ce ne însemnăm cu Sfânta Cruce?

Facem semnul Sfintei Cruci, ca să dovedim prezența Domnului nostru în inimile noastre. Semnul Sfintei Cruci este important pentru că:

Ne amintește de suferința, răstignirea și Învierea lui Hristos, pentru mântuirea noastră; Ne amintește că suntem chemați să-I urmăm lui Hristos;

Ne ajută să îndurăm mai ușor durerile și lipsurile, pentru Hristos;

Ne aduce înaintea minții suferința lui Hristos pe Cruce;

Ne întărește în lupta cu puterile întunericului;

Ne va face părtași slavei lui Hristos, Care, la A doua Sa venire, va fi vestit de acest mântuitor semn.

Sursa: doxologia.ro

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- **Duminică, 15 septembrie,**
  - 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
  - 18.00 Paraclisul Maicii Domnului
- **Vineri, 20 septembrie,**
  - 18:00 Slujba Agheasmei și Taina Sf. Maslu; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră
- **Sâmbătă, 21 septembrie,**
  - 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
  - 18:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, avem și Taina Spovedaniei

Un pumn de sare

Un copil a observat că mama lui a cerut vecinilor necăjiți câteva grame de sare.

„De ce ai cerut sare de la ei, mamă? Avem destulă acasă !”, a întrebat-o copilul.

Ea îi răspunse:

„Știi, ei sunt destul de săraci, și câteodată ne mai cer nouă câte ceva ! Așa că, le-am cerut și eu un lucru micuț, ca să nu-i împovărez, și ca să simtă că există persoane cărora le-ar putea fi de folos!

În acest fel, va fi și mai ușor pentru ei să ne ceară ajutorul când vor avea nevoie !”.

"Deci, poți ajuta și când ceri, nu numai când oferi!."

.....

Rugăciunea este lumina.

Rugăciunea este precum sarea în bucate.

Pune lumina rugăciunii în viață și vei trăi frumos.

Pe copii greu îi înveți a se ruga, însă poți să -i înveți să aprindă candela, să tămâieze prin casă.

Copiii greu le poți explica ce este Biserica și de ce mergem noi duminica la biserică! Însă poți să le dai să mănânce puțină colivă, o prăjitură, un pahar cu apă.

Primește mila rugăciunii de la fratele tău și vei avea inimă bună.

Pomenește în ruga ta, scrie în pomelnicul tău pe cel neluat în seamă și vei căpăta gust în viața ta.

Mila Domnului peste noi toți.

Povestioare primite prin poșta electronică

Foto: Valentin Burlacu, Rofilco